

Scénář – Miroslav Studený

Filip:

Pan Miroslav Studený, bývalý učitel, je pamětníkem 2. světové války a jejích dopadů na Československo. V době vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava mu bylo 9 let, a i přesto tato doba v jeho mysli zanechala řadu vzpomínek.

Pan Studený (14:10 – 14:21; 14:33 – 14:37):

Nikdo nepředpokládal, že na jaře toho následujícího roku, že si dovolí Němci nás obsadit celý. Tím vlastně pro nás začala válka.

Honza:

Stalo se spousta špatného a nešťastného, a to hlavně po nástupu vojsk. V tuto dobu se lidé hlavně báli, co se stane a jaké bude mít okupace následky.

Pan Studený (18:16-18:28):

Když nás obsadili, tak to bylo špatný. V tom březnu když nastoupily vojska... byla panika.

Václav:

Na konci války, 14. února 1945, když spojenecká letadla bombardovala Prahu namísto Drážďan, kam prý měli namířeno, byly chvíle, které nelze zapomenout. Na chvíle kdy se pan Studený vracel domů do Jinonic a z okna viděl pumy padající k zemi.

Pan Studený (52:35-52:46,52:55-53:00):

Tak najednou se z nich nějaký tečky objevovat a čím ty tečky šli níž, tak to začalo dělat ukrutnej kravál. Tak jsem se sebral, nechal jsem otevřené okno, kdyby něco a utíkal jsem se schovat do sklepa.

Michal:

Tato hrozivá událost nebyla jediná, která panu Studenému zneklidnila den, protože jeho matka i otec se v dobu náletu nacházeli v místech bombardování a tak doufal, že se jim nic nestalo. Při cestě za nimi do Radlic, ale narazil na skutečnosti, kterým musel čelit již ve svých 14ti letech.

Pan Studený (55:04-55:16)

Vidím nějakého, zřejmě tatínka, jak takhle v náručí nese malý dítě, kterému jenom ručičky a nožičky visely a hlavička na stranu.

Honza:

Nebyla to ale poslední událost, která pana Studeného potkala, jelikož při cestě zpět domů jel okolo zbombardovaných domků, kde se někteří snažili před pumami schovat a okolo nichž byli pouze holé stromy.

Pan Studený (56:22-56:33)

No a teďka jak byli ty holý větve a to je další hroznej zážitek. Představte si, že na tý holý větvi visela ruka, támle kus něčeho jinýho.

Závěr:

I když má pan Studený pár těchto zážitků, neznamena to, že jsou to všechny. Je nutné si tyto příběhy připomínat, aby se na tyto události nezapomnělo. Ve svých kruzích možná objevíte někoho s příběhy podobnými těm pana Studeného, který bude ochotný vám říct právě ten svůj příběh.